

YTTRANDE

Datum
2023-02-16

Dnr
2022/3419

Stockholms tingsrätt
stockholms.tingsratt.avdelning1@dom.se

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Inkom: 2023-02-16
MÅLNR: T 7672-22
AKTBIL: 57

Mål nr T 7672-22; Sylvie [REDACTED] ./.. staten genom Justitiekanslern

Med anledning av tingsrättens föreläggande att särskilt yttra sig över de två processuella frågor som aktualiserats i målet, får staten föra fram följande.

Frågan om hänskjutande av en viss fråga i målet till prövning av Högsta domstolen enligt 56 kap. 13 § RB

- 1 I sitt senaste yttrande har käranden begärt att staten ska ompröva sitt ställningstagande i frågan om ett eventuellt hänskjutande av en fråga till Högsta domstolen enligt 56 kap. 13 § RB samt presenterat ett nytt förslag till fråga.¹
- 2 Oaktat kärandens omformulering av frågan vidhåller staten bedömningen att målet inte lämpar sig för en begäran enligt 56 kap. 13 § RB.² Ingen fråga bör således hänskjutas till Högsta domstolen.

Frågan om rättegångshinder

- 3 Som käranden korrekt har påpekat, tar statens avvisningsyrkande endast sikte på den del av kärandens förstahandsgrund som vilar på 3 kap. 2 § skadeståndslagen.³ Hennes talan i övrigt berörs inte av det aktuella rättegångshindret och omfattades således inte heller av statens avvisningsyrkande. För att klargöra detta justeras avvisningsyrkandet enligt följande (tillägget har understrukits):

Staten yrkar att Sylvie [REDACTED] talan om skadestånd enligt 3 kap. 2 § skadeståndslagen ska avvisas, såvitt den förs med anledning av beslut av Högsta förvaltningsdomstolen (HFD 2022 ref. 10) [Avvisningsbeslutet].

- 4 Redan i svaromålet redogjorde staten utförligt för varför rättegångshinder föreligger avseende del av talan.⁴ Att så är fallet vinner även uttryckligt stöd i propositionen om införande av en rätt till grundlagsskadestånd.⁵ Käranden har inte bemött vad staten har anfört i sak, trots att möjlighet getts till detta. Frågan får alltså anses vara färdigutredd och

¹ Kärandens yttrande (aktbilaga 52) p. 3.1.4.

² Se aktbilaga 46, p. 39.

³ Kärandens yttrande (aktbilaga 52) p. 3.2.2 och 3.2.3.

⁴ Svaromålet, p. 5–11, jfr stämningsansökan p. 7.2.17.

⁵ Jfr prop. 2021/22:229 s. 47–48.

det enda käranden har argumenterat kring är *när* tingsrätten ska ta ställning till frågan om rättegångshinder.

- 5 Av 34 kap. 1 § RB framgår dock att frågor om hinder för målets upptagande *ska* företas av rätten *så snart anledning förekommer därtill*. Vad käranden har anfört kan inte utgöra skäl för tingsrätten att avvakta med att fatta beslut i frågan.⁶ Inte heller förutsätter avvissning på grund av taleförbudet i 3 kap. 7 § skadeståndslagen någon prövning i sak av kärandens grunder i målet. Syftet med taleförbudet i 3 kap. 7 § skadeståndslagen skulle vidare förfelas om tingsrätten avvaktade med att fatta sitt beslut tills målet avgörs i sak.
- 6 Huruvida ett särskilt beslut ska fattas i frågan om rättegångshinder är, som framgår av 34 kap. 3 § RB, upp till tingsrätten att bestämma utifrån vad invändningens beskaffenhet kräver. Staten konstaterar dock att det finns starkt stöd i doktrinen för att ett särskilt beslut fattas oavsett tilltänkt utgång.⁷

Målets fortsatta handläggning

- 7 För det fall tingsrätten inte avvisar kärandens talan i den del som grundas på 3 kap. 2 § skadeståndslagen, hemställer staten om möjlighet att få utveckla sin talan i sak i den delen.
- 8 Eftersom staten inte samtycker till kärandens begäran enligt 56 kap. 13 § RB och inte heller framställer någon egen begäran, torde målet kunna planeras ut till huvudförhandling i enlighet med vad tingsrätten anger i sitt föreläggande (aktbilaga 56).
- 9 Staten hemställer slutligen om möjlighet att, efter det att tingsrätten tagit ställning i avvissningsfrågan, skriftligen bemöta övriga delar av kärandens yttrande (aktbilaga 52) samt inkomma med samlad och slutlig bevisuppgift.

---

⁶ Jfr Fitger m.fl., *Rättegångsbalken* (9 dec 2022, version 93, JUNO), kommentaren till 34 kap. 1 § och Nordh, *Rättegångshinder* (2019, version 2, JUNO), s. 143.

⁷ Nordh, a.a., s. 153, och Ekelöf m.fl., *Rättegång V* (2011, version 8, JUNO), s. 228.